

Sygnatura akt XIV C 56/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Piła, dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Czajka-Bałon

Protokolant: st. prot. Małgorzata Gawrońska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2019 r. w Pile

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. S.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwoty:
 - a. 146.838,15 zł (sto czterdzieści sześć tysięcy osiemset trzydzieści osiem złotych i piętnaście groszy) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 14 września 2018 r. do dnia zapłaty;
 - b. 8.879,09 zł (osiem tysięcy osiemset siedemdziesiąt dziewięć złotych i dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 września 2018 r. do dnia zapłaty;
 - c. 3.984,91 zł (trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote i dziewięćdziesiąt jeden groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 września 2018 r. do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.007,92 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.
3. Wyrokowi w pkt 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

J. Czajka – Bałon

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym dnia 20 września 2018 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) Bank S.A. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego A. S.:

- kwoty 146 838,15 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 14-09-2018 r. do dnia zapłaty;
 - kwoty 8 879,09 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
 - **kwoty 3 984,91 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,**
- oraz zasądzenia zwrotu kosztów sądowych 1 997,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu podano, iż strony łączyła umowa kredytu nr (...) z dnia 2016-11-25. Wobec niewywiązywania się przez pozwanego z zobowiązań wynikających z ww. umowy powód dokonał jej wypowiedzenia oraz wystawił wyciąg z ksiąg bankowych. Nadto, wezwał pozwanego do zapłaty, jednakże do chwili obecnej zadłużenie nie zostało uregulowane.

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie niniejszej sprawy Sądowi Okręgowemu w Poznaniu (k. 10).

W odpowiedzi na pozew na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2019 roku pozwany A. S. uznał powództwo w całości tak co do zasady, jak i co do wysokości (k. 60).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 listopada 2016 roku pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w W., a pozwanym A. S. zawarta została umowa kredytu nr (...), na mocy której powód udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 156 07433 zł z przeznaczeniem na potrzeby konsumpcyjne i spłatę kredytów (§ 1 ust. 1).

Pismem z dnia 12 kwietnia 2018 roku w związku z powstałymi zaległościami z dnia 24 listopada 2017 r. oraz późniejszymi w spłacie kredytu, powód wezwał pozwanego A. S. do spłaty zaległych płatności w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Jednocześnie bank poinformował pozwanego o możliwości restrukturyzacji zadłużenia zgodnie z art. 75c Prawa bankowego.

W związku z brakiem restrukturyzacji oraz zapłaty zaległych rat przez pozwanego powód pismem z dnia 14 maja 2018 r. wypowiedział pozwanemu umowę kredytu z zachowaniem okresu wypowiedzenia określonego w umowie liczonego od dnia doręczenia pisma o wypowiedzeniu. Pouczył jednocześnie, że w następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia, całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami staje się wymagalna i podlega natychmiastowemu zwrotowi.

Pismem z dnia 16 lipca 2018 roku powód wezwał pozwanego do wywiązania się z obowiązku spłaty zadłużenia wynikającego z umowy nr (...) w nieprzekraczalnym terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego pisma pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Pozwany nie uregulowała zaległych należności, w związku z czym umowa kredytu uległa rozwiązaniu, a wynikające z niej roszczenie powoda stało się w dniu 24 lipca 2017 r. w całości wymagalne. Doprowadziło to do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego przez pozwaną kapitału, odsetek umownych za okres obowiązywania umowy oraz odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego.

dowód: umowa kredytu z 25.11.2016 r. (k. 38 – 40), historia operacji (k. 21 - 37), wezwanie do zapłaty z dnia 12 kwietnia 2018 r., (k. 41), wypowiedzenie umowy z 14.05.2018 r. (k.43), ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 16 lipca 2018 roku (k. 45)

W dniu 13 września 2018 roku powód wystawił też wyciąg z ksiąg bankowych, w którym stwierdził, że zadłużenie strony pozwanej, które obejmuje:

- 146 838,15 zł tytułem należności głównej (niespłacony kapitał),
- 8 879,09 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od kapitału za okres od 24 listopada 2017 roku do 16 lipca 2018 roku wg stopy procentowej w wysokości 8,95 % w skali roku,
- 3 984,91 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 14 % w skali roku za okres od 24 listopada 2017 roku do 13 września 2018 roku.

dowód: wyciąg z ksiąg bankowych (k. 20)

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał na podstawie wymienionych dokumentów przedłożonych przez powoda.

Zgromadzone w sprawie dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu co do prawdziwości zawartych w nich informacji. Nadto żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń co do ich treści i formy, nie kwestionowała również wartości dowodowej. Dlatego też dokumenty te, jako w pełni wartościowe, stanowiły podstawę czynienia ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie, tym bardziej, że i Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować je z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie, a to z niżej podanych przyczyn.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz.U.2015.128 j.t.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Umowa kredytu jest umową dwustronnie zobowiązującą, ze względu na fakt, że obie strony umowy zaciągają zobowiązania. Niesporne w niniejszej sprawie było, że powód zaciągnięte zobowiązanie wykonał i udostępnił pozwanemu A. S. kwotę kredytu określoną w umowie. Poza sporem był także fakt, że pozwany A. S. nie wykonał ciężącego na nim obowiązku w zakresie zwrotu przedmiotu kredytu wraz z oprocentowaniem i kosztami jego udzielenia w oznaczonych terminach spłaty.

Pozwany A. S. na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2019 roku przyznał, że zawarł z powodem umowę kredytu oraz, że się z niej nie wywiązał. A. S. nie kwestionował również wysokości zadłużenia naliczonego przez powoda w wyciągu z ksiąg rachunkowych banku ani sposobu i terminu naliczenia odsetek. Co więcej, na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2019 roku pozwany uznał powództwo w całości tak co do zasady, jak i co do wysokości, a zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W tym konkretnym przypadku Sąd nie znalazł podstaw by zakwestionować uznanie powództwa przez pozwanego.

Z powyższych względów powództwo względem pozwanego A. S. należało uwzględnić w całości, o czym Sąd orzekł w punkcie 1 wyroku. W zakresie odsetek, opóźnienie ze strony pozwanego, czyni zasadnym żądanie ustawowych odsetek za opóźnienie, zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. Jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Z uwagi na to, że pozwany A. S. przegrał proces w całości, Sąd w całości obciążył go kosztami, zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Na zasądzone na rzecz powoda od pozwanego A. S. koszty procesu w kwocie 8.007,92 zł składały się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 7 986 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa pełnomocnika powoda w kwocie 17 zł oraz koszty notarialnego uwierzytelnienia dokumentów przedłożonych do sprawy w kwocie 4,92 zł.

W związku z uznaniem roszczenia przez pozwanego A. S. na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności (pkt 3 wyroku).

SSO Jolanta Czajka-Bałon